

2. A paraméterbecslés

2.1. A probléma megfogalmazása

A paramétereket kísérletileg meghatározott y_i értékekre támaszkodva becsülik. Ha n darab kísérletet (megfigyelést, mérést) végeznek, n darab

$$y_i = f(\mathbf{x}_i, \mathbf{a}) + b_i + e_i \quad i = 1, 2, \dots, n \quad (2.1)$$

egyenlet adódik, ahol $f(\mathbf{x}_i, \mathbf{a})$ az i -edik kísérletben beállított x_{ij} kísérleti feltételeknek, (vagy azok valamely függvényének) és az \mathbf{a} paramétereknek lineáris vagy nemlineáris kifejezése. A

feladat annak a számított $\hat{\mathbf{a}}$ paramétervektornak meghatározása, amely az

$$y_i - f(\mathbf{x}_i, \hat{\mathbf{a}}) = 0 \quad i = 1, 2, \dots, n \quad (2.2)$$

kifejezést kielégíti.

Ha a pontosság érdekében több mérést végeznek, mint amennyi a meghatározandó paraméterek p száma, azaz $n > p$, az n darab egyenletből álló

$$\mathbf{y} = f(\mathbf{X}, \mathbf{a}) + \mathbf{b} + \mathbf{e} \quad (2.3)$$

egyenletrendszer több egyenletet tartalmaz, mint az ismeretlenek száma, tehát *túlhatározott* lesz. A *különböző* e_i és az esetleges b_i értékek miatt azonban az egyenletek egymásnak ellentmondóak, inkompatibilisak, rendszerük *inkonzisztens*. A paraméterbecsléshez tehát ilyen tulajdonságú egyenletrendszer megoldására alkalmas módszer kell.

Túlhatározott inkonzisztens egyenletekből több módon (pl. konzisztens egyenletek kiválasztásával, egyenletek összeadásával) állíthatók elő konzisztensek. Ezek megoldásai egymástól nyilvánvalóan különböznek. Vonzó lenne az olyan megoldás, amelyik pontosan ugyan nem, de bizonyos szempontból optimálisan elégíti ki valamennyi, n darab egyenletet.

2.2 Inkonzisztens egyenletrendszer megoldása

Mivel a túlhatározott inkonzisztens egyenletrendszer egyes egyenleteiből számított $\hat{\mathbf{a}}$, paraméterek nem elégítik ki valamennyi egyenletet, a reziduális maradékok

$$\mathbf{d} = \mathbf{y} - \hat{\mathbf{y}} = \mathbf{y} - f(\mathbf{X}, \hat{\mathbf{a}}) \quad (2.4)$$

vektora nem zérusvektor, nem csak 0 elemeket tartalmaz. Minél kevésbé jók a paraméterek, annál nagyobbak a reziduális maradékok. Kézenfekvő olyan paramétereket keresni, amelyek a *legrövidebb* reziduális vektort biztosítják, amelyekkel a reziduális vektor hossza, (egyszerűség kedvéért annak négyzete, Q) minimális:

$$Q = \mathbf{d}^T \mathbf{d} = \sum_{i=1}^n d_i^2 = \sum_{i=1}^n (y_i - f(\mathbf{x}_i, \hat{\mathbf{a}}))^2 = \min \quad (2.5)$$

A gondolatmenet a Q célfüggvényben fellépő, *négyzetre emelt* különbségek miatt kapta a *legkisebb négyzetek* elvének nevét.

A (2.5) követelménynek megfelelő $\hat{\mathbf{a}}$ paraméterek azok, amelyekkel 0 értékűek a Q célfüggvény paraméterek szerinti deriváltjai:

$$\frac{\partial Q}{\partial a_k} = \frac{\partial}{\partial a_k} \sum_{i=1}^n (y_i - f(\mathbf{x}_i, \hat{\mathbf{a}}))^2 = 0 \quad k = 1, 2, \dots, p \quad (2.6)$$

A (2.6) egyenletek száma természetesen megegyezik a paraméterek számával, így azokból a célfüggvényt kielégítő, optimális paraméterek kiszámíthatók. Ha az $f(\mathbf{X}, \mathbf{a})$ modell lineáris, az egyenletek lineárisak, ha nem, a paramétereket valamely, többnyire numerikus, nemlineáris egyenletrendszer megoldó módszerrel kell meghatározni.

Példa

Nemlineáris modell paramétereinek becslése

$\mathbf{x} = [0.5 \ 1 \ 1.5 \ 2]^T$ független változó vektor mellett kísérletileg meghatározzuk az

$$f(\mathbf{x}, \mathbf{a}) = a_1 + \exp(a_2 x)$$

modellel leírható folyamatban megfigyelt y értékeket. Az $\mathbf{y} = [3.1 \ 2.1 \ 2.9 \ 4]^T$ mért-érték vektort kapjuk. A

$$3.1 = a_1 + \exp(0.5 * a_2)$$

$$2.1 = a_1 + \exp(1.0 * a_2)$$

$$2.9 = a_1 + \exp(1.5 * a_2)$$

$$4.0 = a_1 + \exp(2.0 * a_2)$$

egyenletek egymásnak ellentmondanak. Minimálni kell a

$$Q = \sum_{i=1}^4 (y_i - f(x_i, \mathbf{a}))^2 = \sum_{i=1}^4 (y_i - a_1 - \exp(a_2 x_i))^2$$

célfüggvényt. A célfüggvény paraméterek szerinti deriváltjai:

$$\frac{\partial Q}{\partial a_1} = -2 \sum_{i=1}^4 (y_i - a_1 - \exp(a_2 x_i))$$

$$\frac{\partial Q}{\partial a_2} = -2 \sum_{i=1}^4 (y_i - a_1 - \exp(a_2 x_i)) x_i \exp(a_2 x_i)$$

A két megoldandó nemlineáris egyenlet:

$$\sum_{i=1}^4 (y_i - a_1 - \exp(a_2 x_i)) = 0$$

$$\sum_{i=1}^4 (y_i - a_1 - \exp(a_2 x_i)) x_i \exp(a_2 x_i) = 0$$

Az egyenletek iteratív megoldása az $a_1 = 1.066$ és $a_2 = 0.4125$ eredményeket adta. Az illesztett paraméterekkel számított $\hat{\mathbf{y}}$ vektor: [2.2947 2.5762 2.9222 3.3475], a reziduálisok vektora: [0.8053 -0.4762 -0.0222 0.6525]. A reziduálisok négyzetösszege (Q) 1.3016. Feltéve, de meg nem engedve, hogy a paramétereket két értékpárból számították volna ki, természetesen teljesen eltérő paraméterek adódtak volna. •

A legkisebb négyzetek elvének alapján megfogalmazott (2.5) célfüggvény valamennyi y_i mért értéket egyenértékűként kezel. Ha kísérleti okokból egyes y_i értékek pontatlanabbak, vagy más, később tárgyalt okból nem egyenértékűek, a célfüggvényben az egyes reziduális különbségeket súlyozni lehet és a

$$Q = \mathbf{w} \mathbf{d}^T \mathbf{w} \mathbf{d} = \sum_{i=1}^n w^2 d_i^2 = \sum_{i=1}^n w^2 (y_i - f(\mathbf{x}_i \hat{\mathbf{a}}))^2 = \min \quad (2.7)$$

követelményt célszerű használni. Szemben az eredeti, nem súlyozott legkisebb négyzetes célfüggvénnyel, utóbbi a *súlyozott legkisebb négyzetes eljárás követelménye*.

2.3 Lineáris modellek paraméterbecslése

Tekintsük azt az esetet, amelyben a vizsgált rendszert lineáris modell ír le:

$$f(\mathbf{X}, \mathbf{a}) = \mathbf{X} \cdot \mathbf{a} \quad (2.8)$$

(Bár ezt a jelölésekben nem emeljük ki, emlékeztetünk arra, hogy \mathbf{X} mátrix a független változók *függvényeit* is tartalmazhatja. Valójában *paramétereikben* lineáris modellek paraméterbecsléséről van szó).

Rendezzük az n kísérletben mért y_i értékeket $n \times 1$ méretű \mathbf{y} oszlopvektorba. Rendezzük a modell a_k paramétereit $p \times 1$ méretű \mathbf{a} oszlopvektorba. Az n kísérletben beállított x_j független változókat rendezzük mátrixba. Ha a modell az a_0 állandó paramétert ("tengelymetszetet") is tartalmazza, a mátrix első oszlopa egy csupa egyest tartalmazó oszlop. Ezzel az $n \times p$ méretű \mathbf{X} mátrix-szal a fentemlített többváltozós lineáris modell tehát:

$$\begin{matrix} \mathbf{y} & = & \mathbf{X} \mathbf{a} \\ n1 & & np \quad p1 \end{matrix} \quad (2.9)$$

vagy részletesebben:

$$\begin{bmatrix} y_1 \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ y_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & x_{11} & \dots & x_{1m} \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ 1 & x_{n1} & \dots & x_{nm} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_0 \\ \cdot \\ \cdot \\ a_p \end{bmatrix} \quad (2.10)$$

Mint ismeretes, ez a túlhatározott egyenletrendszer általában inkonzisztens, ezért megoldására célszerűen a 2.2 pontban ismertetett módszer alkalmazható.

Minimáljuk

$$Q = \mathbf{d}^T \mathbf{d} = (\mathbf{X}\mathbf{a} - \mathbf{y})^T (\mathbf{X}\mathbf{a} - \mathbf{y}) = \sum_i (\mathbf{x}_i \mathbf{a} - y_i)^2 \quad (2.11)$$

reziduális négyzetösszeget! A kifejezést kifejtve

$$\begin{aligned} \mathbf{d}^T \mathbf{d} &= \\ &= (\mathbf{X}\mathbf{a} - \mathbf{y})^T (\mathbf{X}\mathbf{a} - \mathbf{y}) = \\ &= (\mathbf{a}^T \mathbf{X}^T - \mathbf{y}^T) (\mathbf{X}\mathbf{a} - \mathbf{y}) = \\ &= \mathbf{a}^T \mathbf{X}^T \mathbf{X}\mathbf{a} - \mathbf{a}^T \mathbf{X}^T \mathbf{y} - \mathbf{y}^T \mathbf{X}\mathbf{a} + \mathbf{y}^T \mathbf{y} \\ &= \mathbf{a}^T \mathbf{X}^T \mathbf{X}\mathbf{a} - 2\mathbf{y}^T \mathbf{X}\mathbf{a} + \mathbf{y}^T \mathbf{y} \end{aligned} \quad (2.12)$$

összefüggés adódik. Q minimuma annál az \mathbf{a} -nál van, amelynél $d(\mathbf{d}^T \mathbf{d})/d\mathbf{a} = 0$.

$$d(\mathbf{d}^T \mathbf{d}) = d\mathbf{a}^T \mathbf{X}^T \mathbf{X}\mathbf{a} + \mathbf{a}^T \mathbf{X}^T \mathbf{X} d\mathbf{a} - 2\mathbf{y}^T \mathbf{X} d\mathbf{a} = 2\mathbf{a}^T \mathbf{X}^T \mathbf{X} d\mathbf{a} - 2\mathbf{y}^T \mathbf{X} d\mathbf{a} = 0$$

Ez a követelmény tömören:

$$(\mathbf{a}^T \mathbf{X}^T \mathbf{X} - \mathbf{y}^T \mathbf{X}) d\mathbf{a} = 0 \quad (2.13)$$

ahonnan

$$\mathbf{a}^T \mathbf{X}^T \mathbf{X} = \mathbf{y}^T \mathbf{X} \quad (2.15)$$

Ez az egyenlet transzponálás után

$$\mathbf{X}^T \mathbf{X}\mathbf{a} = \mathbf{X}^T \mathbf{y}$$

alakú. Lévén $\mathbf{X}^T \mathbf{X}$ nem szinguláris esetben invertálható, a keresett paramétervektor:

$$\mathbf{a} = (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{y} \quad (2.16)$$

Megjegyezhető, hogy ez a súlyozatlan legkisebb négyzetes megoldás úgy is megkapható, hogy az

$$\mathbf{X}\mathbf{a} = \mathbf{y}$$

egyenletet balról szorozzuk \mathbf{X}^T transzponált mátrix-szal:

$$\mathbf{X}^T \mathbf{X}\mathbf{a} = \mathbf{X}^T \mathbf{y}$$

majd az egyenletet a négyzetes $\mathbf{X}^T \mathbf{X}$ inverzével szorozzuk:

$$\mathbf{a} = (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{y}$$

Példa

Többváltozós lineáris paraméterbecslés

A vizsgált rendszer leírására az $y = a_0 + a_1 \cdot x_1 + a_2 \cdot x_2$ modellt választjuk.

4 kísérletben,

$$\begin{aligned} \mathbf{x}_1 &= [1 \ 2 \ 3 \ 4]^T & \text{és} \\ \mathbf{x}_2 &= [1 \ 3 \ 2 \ 1]^T \end{aligned}$$

beállított független változó értékeknél meghatároztuk az

$$\mathbf{y} = [1.3 \ 8.7 \ 6.1 \ 6.8]^T$$

mért értékeket.

A rendszert leíró érvényes egyenletrendszer:

$$\mathbf{X} \cdot \mathbf{a} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 2 \\ 1 & 4 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} a_0 \\ a_1 \\ a_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1.3 \\ 8.7 \\ 6.1 \\ 6.8 \end{bmatrix} = \mathbf{y}$$

az $\mathbf{X}^T \mathbf{X}$ mátrix:

$$\begin{bmatrix} 4 & 10 & 7 \\ 10 & 30 & 17 \\ 7 & 17 & 15 \end{bmatrix}$$

$\mathbf{X}^T \mathbf{X}$ mátrix inverze:

$$\begin{bmatrix} 2.9815 & -0.5741 & -0.7407 \\ -0.5741 & 0.2037 & 0.0370 \\ -0.7407 & 0.0370 & 0.3704 \end{bmatrix}$$

Az $(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T$ mátrix:

$$\begin{bmatrix} 1.6667 & -0.3889 & -0.2222 & -0.0556 \\ -0.3333 & -0.0556 & 0.1111 & 0.2778 \\ -0.3333 & 0.4444 & 0.1111 & -0.2222 \end{bmatrix}$$

Az $(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{y}$ előírással számított a paraméterek:

$$\begin{aligned} a_0 &= -2.9500 \\ a_1 &= 1.6500 \\ a_2 &= 2.6000 \end{aligned}$$

A (2.16) szerint a becült paraméterek:

$$\hat{\mathbf{a}} = [-2.95 \quad 1.65 \quad 2.6]^T,$$

a számított függő változó vektor:

$$\hat{\mathbf{y}} = [1.3 \quad 8.15 \quad 6.1 \quad 6.8].$$

A mért és számított független változók különbsége:

$$\mathbf{d} = \mathbf{y} - \hat{\mathbf{y}} = (\mathbf{I} - \mathbf{H})\mathbf{y} = [0 \quad 0.55 \quad -1.1 \quad 0.55]^T$$

A reziduálisok négyzetösszege:

$$\text{RSS} = \mathbf{d}^T \mathbf{d} = 1.815$$

A mért és számított y értékek átlagai

$$\bar{y} = \bar{\hat{y}} = 1.815$$

A modell okozta változások négyzetösszege:

$$MSS = (\hat{\mathbf{y}} - \bar{\mathbf{y}})^T (\hat{\mathbf{y}} - \bar{\mathbf{y}}) = 27.9125$$

A "teljes" négyzetösszeg

$$TSS = (\mathbf{y} - \bar{\mathbf{y}})^T (\mathbf{y} - \bar{\mathbf{y}}) = 29.7275$$

A modell okozta változások négyzetösszege $MSS/RSS = 15.4$ -szer nagyobb, mint a véletlen hibáknak tulajdonítható változások négyzetösszege.

Néhány, a példában előforduló mátrix:

$$\mathbf{X}^T \mathbf{X} = \begin{bmatrix} 4 & 10 & 7 \\ 10 & 30 & 17 \\ 7 & 17 & 15 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{HAT} = \frac{1}{6} \begin{bmatrix} 6 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 5 & 2 & -1 \\ 0 & 2 & 2 & 2 \\ 0 & -1 & 2 & 5 \end{bmatrix}$$

A becült paraméterekkel számított y értékek (3.7) és (3.1) egyenletekből:

$$\hat{\mathbf{y}}_{n1} = \mathbf{X} \hat{\mathbf{a}} = \mathbf{X} \left(\mathbf{X}^T \mathbf{X} \right)^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{y}_{n1} \quad (3.8)$$

Nevezetes az ebben az egyenletben szereplő $n \times n$ méretű

$$\mathbf{H} = \mathbf{X} \left(\mathbf{X}^T \mathbf{X} \right)^{-1} \mathbf{X}^T \quad (3.9)$$

"hat matrix"-nak nevezett szinguláris mátrix, amely szimmetrikus és idempotens (négyzete önmaga).

A mért és számított y értékek különbségének, a reziduálisoknak vektora:

$$\mathbf{d} = \mathbf{y} - \hat{\mathbf{y}} = \mathbf{y} - \mathbf{X} \left(\mathbf{X}^T \mathbf{X} \right)^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{y} = \left(\mathbf{I} - \mathbf{X} \left(\mathbf{X}^T \mathbf{X} \right)^{-1} \mathbf{X}^T \right) \mathbf{y} = (\mathbf{I} - \mathbf{H}) \mathbf{y} \quad (3.10)$$

3.5 A legkisebb négyzetek elve

Inkonzisztens egyenletrendszert több módon is konzisztenssé lehet tenni. Fölvetődik a kérdés, miért éppen a (3.6) egyenletre vezető eljárást választották erre a célra? Más szavakkal az a kérdés, milyen tulajdonságú megoldást ad ez az egyenletrendszer?

Ez a megoldás egyezik a (3.7) összefüggéssel.

Meg kell jegyezni, hogy a (3.7) ill. (3.13) becslés akkor torzítatlan, ha fennáll az a körülmény, hogy az \mathbf{y} vektor elemei, az y_i mért értékek függetlenek és megegyező szórásúak. Az általánosabb esetekre a későbbiekben még visszatérünk.